

havn og over hele Landet. Jeg vil sige, at dette betragter jeg som nyttigt og samtidig som i højeste Grad nødvendigt. Jeg anser det ogsaa at være en Bligt og Opgave for Staten at tage fat paa det under vore nuværende ullykkelige Arbejdsforhold. Havde vi ved forrige Aars Finansloov haft en saadan Post paa Budgettet, og den var bleven vedtaget, saa vilde den i disse Dage kunne være blevet anvendt, specielt her i Kjøbenhavn, hvor Nøden — det kan jeg forsikre — er meget stor. Jolt sidde og lulte og fryse og have kun den ene Tanke, om godgørende Mennesker ikke ville lufte deres Punge op, saa de kunne saa noget at stille deres Sult paa og varme sig ved. Kort sagt, jeg tror ikke, at „nødvendigt“ og „nyttigt“ kan stelles fra hinanden paa den Maade, som den ærede Minister gjorde. Jeg skal imidlertid ikke diskutere videre med Ministeren derom, men overlade til den ærede Minister, om det overhovedet lader sig gøre. I saa Fald vilde det være ret rart, om man paa Finansloven kunde saa stilt disse Ting saaledes, at der adstilt for sig kom til at staa, hvad Ministeren ansaa for at være nødvendigt og nyttigt, og hvad han ansaa for at være nyttigt uden at være nødvendigt, det vilde være en Rettefor for ærede Medlemmer. Men jeg skal nu gentage, hvad jeg mente den Gang, med nogle andre Ord, som jeg vil haabe, bedre ville blive forstaaede. Jeg mente og henstillede til Ministeren, om det ikke var muligt ved de fremtidige Budgetter ikke at optage andet paa dem, end det, som den ærede Minister antog, der var nogen Sandshylighed for at saa gennemført, og som han ansaa for at være nyttigt og nødvendigt. Dertil kommer ligeledes det, at jeg vilde ønske, at Ministeren, særlig denne Minister, ikke vilde sætte ind paa sit Budget andet, end hvad han vilde sætte noget ind paa at saa gennemført, sætte hele sin personlige Indflydelse ind paa at saa gennemført. Den ærede Ministers personlige Indflydelse her i Tinget er sikkert ikke ringe. Det forekommer mig at være urigtigt at opstille saa mange Hundredtusinder mere paa Budgettet, end Folketinget vil gaa ind paa og Ministeren kan saa gennemført. At disse Hundredtusinder ere flettede, og Ministeren desuagtet føler sig nogenlunde tilfredsstillt ved Budgettet, er det, som jeg har imod.

Jeg mener, at Ministeren kunde raade Bod herpaa, naat blot den gode Vilje i den Retning var til Stede. Det forekommer mig forøvrigt ogsaa at maatte være mærkbart og ubehageligt for et Finansudvalg at gaa til Behandlingen af et Budget, naar det i Forvejen ved, at der kan sættes saa mange Hundredtusinder og Budgettet dog være passende. Jeg synes, det maa være svært for Finansudvalget at komme til Klarhed over, hvad det skal flette. Jeg tror, at det, som jeg sagde den Dag, medfører en Usikkerhed, som ikke behøvede at findes, og som det vilde være heldigt at undgaa. Jeg kan kun se, at det kan tjene til et, og det er i det væsentlige det, at den ærede Minister kommer til at staa ud ad til som en meget forekommende, venlig, behagelig og stor Fremstridsmand, hvormod Folketinget kommer til at staa, som det i sin Skarrighed og sin Begærlighed ikke vilde være med til at bevilge noget af det, der kunde være godt og nyttigt for Jolt. Det forekommer mig at være det væsentlige. Den ærede Indenrigsminister kan ikke være saa langt borte fra Folketingets Anskuelse, at han behøver at stille saa mange Hundredtusinder frem paa sit Budget, som blive forfæstede, naar Ministeren vil tænke sig en lille Smule om. Jeg tror for øvrigt ikke, at Ministeren vil paa staa, at de største Summer, der ere blevne flettede paa hans Budget, ville kunne kaldes særlig nyttige og nødvendige. Jeg tror, at der paa Ministerens Budget har fundet en overordentlig Flothed Sted paa sine Omraader, og jeg er nødt til at tro det, naar jeg ser, hvad hele Finansudvalget er blevet enigt om at flette. Man behøver blot paa det foreliggende Afsnit af Vædringsforslagslisten at tage Punkterne 86, 88 og 89, som omhandle en Sitandsættelse af Kristian den 8des Balle paa Amalienborg, af Amtmandsboligen i Frederiksberg og den elektriske Belysning i Kristian den 8des Balle. Paa disse 3 Poster forlanges der paa Finansloven ca. 90,000, og Finansudvalget kommer og forlanger, at disse 90,000 skulle nedlægges med 38,500 Kr. Ja, man kan dog ikke forlange, at man skal tro, at 15 Medlemmer af et Udvalg blive enige om at forlange en saa storartet Nedlæggelse som denne her — den nærmer sig stærkt det halve af, hvad der